

Posudek bakalářské práce Aleny Staškové
Základní témata *Chvilé oddechu* Maria Benedettiho

Vedoucí práce: PhDr. Dora Poláková, Ph.D.

Oponent: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

V bakalářské práci Aleny Staškové je cenný zájem o téma románu uruguayského spisovatele M. Benedettiho. Dokládá jej svými vyprávěními v románu *Chvilé oddechu* ve 4. kapitole (s. 216-32), které tvoří nejdelší souvislou pasáž této bakalářské práce. Zaujetí tématem je patrné také v kapitolách o dílechých tématech románu (pesimismus, láska, atd.). Úvodní kontextové kapitoly naznačují souvislost s dobovou situací uruguayské společnosti a postihují tehdejší atmosféru; nejméně propracovaná je kapitola o díle Maria Benedettiho v literárním kontextu.

Souvisí to s obecnějšími slabými stránkami této bakalářské práce: její problém spoívá v jazykové úrovni a v nedostatečném smyslu pro literárnost románu. Nejslabší formulace se týkají právě patrně pojetého vztahu literatury a skutečnosti. Například: představitelé Generace 1945 špoufívali literaturu jako jednu z cest ukázat svou inherentní rozpor reality, s. 13 (ilustrativní špoufivání literatury, toporná formulace); stejně jako témata, která se v románu objevují, totiž témata pesimismu, lásky, smrti a smrti, se navzájem pronikají, tak i fikce tohoto románového příběhu se prolíná s realitou tehdejšího světa, s. 41 (takové konstatování v závěru práce ukazuje nepochopení rozdílu mezi vztahy uvnitř literárního díla a jeho vztahem k realitě); u hlavní ženské postavy autor šsmrtí neúprosně zmaíl její mládí společenskými sny, a nabourá tak celé schéma románu, s. 35 (smrt šnabourá pouze vztahy mezi postavami, nikoli svět, v němž je naopak smrt této postavy podstatnou slovkou). Místy je vyjádření nejen odborně nepřesné, ale i nejasné, například: Šromán prezentuje v nejhrubším popisu prvním uruguayskou společnost, která dílem prostupuje, opotřebena zachycena, jako její pohledná eminence. (s. 17).

Nepostařující je velmi krátká kapitola o struktuře, stylu a jazyce románu (s. 18-19), povrchní, formální a terminologicky bezradná; například: Jednotná stavba je dosažena prostědnictvím struktury kruhu; autor šzapracuje na tématu autentičnosti. Chybí postřžení kompozice, teprve v pozdějším výkladu se mihne nepřesná zmínka o šretrospektivních výletech (s. 38) a (v samém závěru) o šcelé zápletkě, jež jsou škrátkými epizodami (s. 41).

Oce uji, že se Alena Stašková seznámila s teoretickou literaturou k rozboru románu a odkazuje na ni (D. Hodrová, B. Folt). To vede místy k odborným pasážím, například na s. 21 je dobře naznačena literárnost postavy (u citace z Foltovy knihy chybí odkaz); bohužel se to nepromítne do celého textu, který ulpívá na popisu tématu a je terminologicky nepřesný, v dané kapitole pokračuje jejím názvem „Vývoj postavy Martína Santomé na pozadí /?/ dějové linie“ (v jiném spoívá děj románu nevliví život protagonisty?).

Terminologické a obecní jazykové nedostatky jsou kromě zmíněných nepřesných i nejasných formulací patrné v pleonasmech (široká vlast, s. 11, šlavní protagonista), v interferencích –panl–tiny (například špoeta, s. 8, šepigrafy, s. 12), v potířích s uříváním pívlastovacích a vztařných zájmen (svj/jeho, jeř/jenř, například na s. 36) i v sémantickém nedopatření (šskoro význař fyzicky, s. 36). Autorka neopravila ani pokračá ové nedostatky ve –panlských citátech jako noc/con, crí/creí a zejména velmi frekventované qu/que.

Bibliografické odkazy v poznámkách pokračá jsou relativně zvládnuté, sice na rozdíl od odborného úzu zbytečně opakují celé názvy děl, ale aspoň tak činí v celé práci jednotně. U názvů knih by v poznámkách i v závěrečné bibliografii měla být děsledněji kurzíva.

Přes uvedené výhrady práce Aleny Staškové splňuje nároky na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena jako dobrá.

Anna Housková

27. 8. 2013